

Başımı Kalbine Koysam Gözyaşımla Uyansam

— Yazan Adam · 16 Nisan 2012

Ne kadar
ihmal ettiğimi

Asabiyet
içinde serdedettiğim
serkeşlik ve densizlikleri

Düşünmek adına
hoyrat ve kurak izan ve
sine-i melalimimden zerkettiklerimi

Mahcubiyetin
en bariz misalini,
gönlüme sancı veren idrak
ve ibret hikayelerimi hasrederken

Ne kadar vefalıydın
Sanki azmin ve sadakatin
en masum halinden serdin

Hiç şikayetlenmedin,
sukutunla ömre bedel
bir merebbi edasında ki naiftin

Neden
bin hüznün içinde
virane halime sabrettin,
ümidini terketmek adına çaba göstermedin

Sanki ben
efendi, sen ise köleydin

Tahakküm
etmek adına ne kadar
cefa varsa yüklendin

Gözyaşlarına
geceler şahittir, nefesin
kaline hüccet nasıl gereklidir, yüz çevirmedin

Belki
nasibimdir dedin,
kanaat etmek için bir ömür çile
çektin, asabiyete hiç tenezzül etmedin

Senin halinde
edebi ve irfanı anladım

Yıllarca
sukun bırakan hadsizliğimi
ne kadar zarifçe anlattın

Ne düşünürsün,
ne istersin, nasıl heslarını
saklarsın, hiç mi başkalarına bakmazsın

Hiç sızlanmadın,
yüzünü ekşiltip çaka satmadın,
kanaati ve sabrı yeniden dirilişin için arlandın

Seni düşününde
utanmamın vaktidir
Kul olmam için hangi zaman
kalbime inşirah verecek zahittir

Okuduğun kitaplar,
vaktine nispet eden uykusuzluklar,
sabrı kıskırtan dayanık kalmalar

Senin azminin
ve teslimiyetinin şiarıydı, eğer edep
halime nazar ederse kalbinden nükseden farktı

Şimdi nazar

ederken sana üzülüyorum

En taze

zamanlarını heba ettim,
yordum ve bin hüzün vererek yıprattım

Bilmem ki

bağışlar mısın, hadsiz
ve hudutsuz tavırlarımdan
çektiğin ezaları yüreğinden atar mısın

Sevgi

senin en tabii halindi,
güle bezenmiş sessiz melalindi,
gözlerin yaşla dolarken umut seninleydi

Artık her

halimle sana muhtacım
Fersiz gözle, takatsiz dizle,
vefasız kalple,futursuz dilimle duacıyım

Ben ki

karalanmış bir sayfa misali
lekeleri içimde taşıyım ve hırçınlığımla yol alan canım

Sen ki hak

ve hakikat adına gönlünden geçen,
hevesini kesen, vaktini rızaya havale eden fırsatsın

Mustafa CİLASUN